

Priekules baptistu draudze var sevi apsveikt par vienprātību, balsojot par jauno mācītāju Guntaru Lašauri!

Kas ir lūgšana un kā tā darbojas?

Lūgšana ir daudz vairāk nekā tikai savu vēlmju saraksta paziņošana Dievam, it kā viņš būtu lielais Santa Klauss debesīs. Lūgšana ir Dieva klātbūtnes apliecināšana un piedzīvošana un Viņa ielūgšana mūsu dzīvē un apstākļos. Tā ir Dieva klātbūtnes meklēšana un Dieva spēka atbrīvošana, kas dod mums nepieciešamos līdzekļus, lai pārvarētu visas problēmas. Bībelē sacīts: „Patiesi Es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un, ko vien jūs virs zemes atraisīsit, tas būs atraisīts arī debesīs. (Mat.18:18) Dievs dod mums varu uz zemes. Kad izmantojam šo varu, Dievs no debesīm atbrīvo mums spēku. Tā kā tas ir *Dieva spēks, ne mūsu*, mēs kļūstam par kanāliem, pa kuriem plūst Viņa spēks. Lūgšanā mēs pārņemam spēku uz visu, par ko

lūdzam, un ļaujam Dieva spēkam darboties mūsu nespēkā. Kad lūdzam, mēs pazemojamies Dieva priekšā un sakām; „Kungs, man ir vajadzīga Tava klātbūtne un Tavs spēks. Es bez Tevis nevaru.” Ja nelūdzam, mēs it kā pasakām – man nekā nav vajadzīgs, man pietiek pašam ar sevi.

Lūgšana Jēzus vārdā ir atslēga uz Dieva spēku. Jēzus sacīja: „Patiesi, patiesi Es jums saku: ja jūs Tēvam ko lūgsit, Viņš jums to dos Manā Vārdā.(Jņ.16:23). Lūdzot Jēzus vārdā, mēs apliecinām, ka ticam, ka Dievs spēj pildīt Savus solījumus.

Lūgšana ietekmē ne tikai mūs. Tā sniedz tālāk un aizskar tos, par kuriem lūdzam.

/S.Omaršana Vecāku lūgšanas spēks/

Pārdod villu pie jūras. Cena – 1 dolārs!

Gāja pa ielu bezpajumtnieks. Redz, sludinājums. Tikai kaut kāds dīvains:

„Pārdodu villu pie jūras. Ir baseins un dārzs. Cena – 1 dolārs”.

– Kā tad! Villa par 1 dolāru. Laikam kārtējā apcelšanās – nodomāja viņš. Gabaliņu pagājis, ierauga atkal tādu pašu sludinājumu ar tādu pašu tekstu.

„Drukāsi kļūda vai?” nodomāja klaidonis un atcerējies, ka viņa dzīve ir galīgi neizdevusies, drūmā noskaņojumā klumzāja tālāk.

Vēl pēc 300 metriem viņš atkal ieraudzīja sludinājumu, kur tāpat bija rakstīts, ka pārdod villu pie jūras par 1 dolāru. Te nu ziņkārība ņēma virsroku un klaidonis pa daļai aiz neko darīt, pa daļai naivas cerības dēļ pagriezās par 180 grādiem un tomēr nolēma aiziet uz norādīto adresi. Viņam kabatā bija tieši dolārs.

– Bijis nebijis – nodomāja vīrelis. Ja nepaveiksies, tad vismaz būs uzzinājis, kas tas par dīvainu sludinājumu. Aizgāja. Apstājās greznās villas vārtu priekšā. Dārzs, baseins. Kautrīgi piezvanīja.No ēkas iznāca sieviete. Slaida, skaista, skaistā kleitā. Vīrietis pat samulsa.

– Piedodiet, sakiet, lūdzu, vai tas ir jūsu sludinājums par mājas, tas ir, villas pārdošanu?

– Jā, tas ir mans sludinājums. Un jūs esat pircējs?

– Tā varētu teikt. Vai es neko neesmu sajaucis – klusi painteresējās vīrietis – jūsu cena ir viens dolārs?

Tieši tā. Vēlaties apskatīt māju?

Klaidonis pamāja ar galvu un sekoja sievietei, kautrējoties par savu izskatu, kurš nekādi neiederējās šajos apstākļos. Viņa veda viņu, rādīja istabas, skaidroja, kas kur atrodas, un pēc tam pajautāja:

– Nu kā? Ņemsiet?

– Saņēmis dūšu, klaidonis pajautāja:

– Ņemšu. Tikai atļaujiet pajautāt? Kāpēc jūs to pārdodat?”

Sieviete pacēla uzacis un ar šķelmīgu smaidu sejā atbildēja:

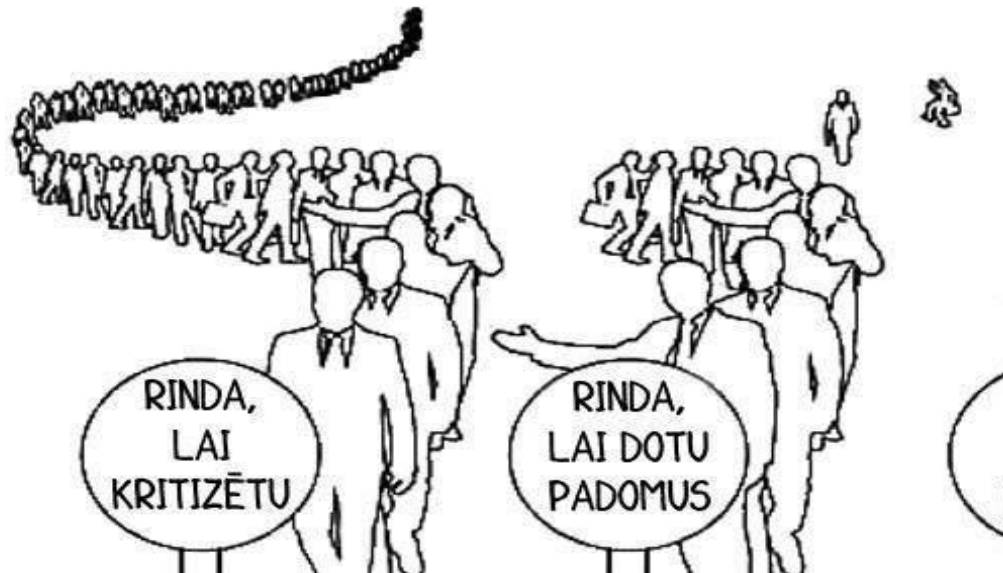
– Redziet, mans vīrs nesen nomira un viņa testamentā bija rakstīts, ka man šī villa jāpārdod un nauda jāieskaita viņa mīļākās kontā. Jūs taču saprotat, mirušā vēlme ir likums. Sludinājums stāvēja pus gadu un jūs esat pirmais un vienīgais, kurš uz to atsaucās. Nu labi, iekārtojieties. Rīt atnāks mans advokāts, nokārtos visas dokumentu lietas.

– Un aizgāja. Bet klaidonis vēl ilgi skatījās uz aizejošo sievieti, kura izmainīja viņa likteni.

Šī stāsta morāle ir pavisam vienkārša: reizēm, lai aizsniegtu zvaigznes, vajag tikai nedaudz pastiept roku.

Dzīvē iespējas ir visapkārt un mūsu uzdevums ir saskatīt tās un nepalaist garām!

*Kurā rindā
stāvi tu?*

Slikti apģērbta dāma, vārdā Luīza, iegāja produktu veikalā. Viņa piegāja pie veikala īpašnieka pajautāt, vai viņš varētu iedot viņai aizdevumu, lai iegādātos produktus. Viņa maigi paskaidroja, ka viņas vīrs bija slims un nebija spējīgs strādāt, un viņiem bija septiņi bērni, kuriem bija nepieciešama pārtika. Džons Longhaus, veikala īpašnieks, uzkliedza, lai viņa liek viņu mierā un nepiesienas ar saviem lūgumiem.

Bet sieviete, saprotot, ka tā ir viņas pēdējā cerība, teica: "Lūdzu, kungs! Es jums atgriezīšu visu naudu, tiklīdz varēšu".

Džons viņai pateica, ka nevar dot aizdevumu, jo viņai nav konta viņa veikalā.

Līdzās letei stāvēja kāds klients, kurš dzirdēja sarunu starp sievieti un veikala īpašnieku. Klients pagāja uz priekšu un pateica vadītājam, lai viņš pieraksta visu, ko sieviete iegādāsies, uz viņa konta. Direktors tā ļoti negribīgi pajautāja: „Jums ir preču saraksts?”

Luīza atbildēja: „Jā, kungs”.

„Labi”, – teica viņš, – „Noliec savu sarakstu uz svariem un es tev iedošu tik daudz produktu, cik svērs tavs produktu saraksts.”

Luīza, mazliet vilcinājās, stāvot ar noliektu galvu, tad viņa atvēra savu somiņu, no tās izņēma papīra gabaliņu un kaut ko uzrakstīja uz tā. Tad viņa uzmanīgi to novietoja uz svariem un pamāja ar galvu.

Direktora un klienta acis iepletās, kad svaru bulta nokustējās.

Vadītājs, skatoties uz svariem, piesardzīgi pagriezās pret klientu un negribīgi teica” Es tam nespēju noticēt.”

Klients pasmaidīja, un direktors sāka likt produktus uz otriem svariem. Bet svāri neizlīdzinājās, viņš turpināja likt vairāk un vairāk produktus uz tiem, kamēr uz svariem vairs nebija vietas.

Direktors bija ļoti apmulsis. Visbeidzot, viņš paņēma papīra gabaliņu no svariem un nolūkojās uz to ar lielu izbrīnu.

Tas nebija pirkumu saraksts, tā bija lūgšana, kurā bija teikts:

„Dārgais Kungs, tu zini manas vajadzības, tāpēc es tās nododu tavās rokās.”

Vadītājs pasniedza viņai visus produktus no svariem un apstulba, ievērojot nāves klusumu.

Luīza pateicās viņam un izgāja no veikala. Otrs klients pasniedza īpašniekam 50 dolārus un teica:

„Tas bija katra penija vērts. Tikai Dievs zina, cik daudz sver lūgšanas”.

Lūgšana- tā ir viena no labākajām bezmaksas dāvanām, kuru mēs varam saņemt.

“Kas ir MĪLESTĪBA?” – šis jautājums tika uzdots bērniem no 4 līdz 8 gadiem. Un viņu atbildes izrādījās daudz dziļākas un gudrākas, kā varēja to iedomāties!

— Manai vecmāmiņai ir artrīts, un viņa vairs nevar noliekties un uzlakot sev kāju nagus. Tāpēc to dara mans vectētiņš, kaut arī viņam ir artrīts. Tā ir mīlestība!

— Kad kāds tevi mīl, viņš tevi vārdā sauc kaut kā īpaši. Un tu zini, ka viņš tavam vārdam neko sliktu nenodarīs.

— Mīlestība tevi atradīs pat tad, ja tu vēlēsies noslēpties. Es jau no piecu gadu vecuma no tās slēpjos, bet meitenes mani vienalga atrod.

— Mīlestība ir tas, kas liek tev smaidīt pat tad, kad esi noguris.

— Mīlestība – tas ir tad, kad mamma tētim gatavo kafiju, bet pirmo malciņu iedzer pati, lai pārliecinātos, ka kafija sanākusi garda.

— Mīlestība ir tad, kad cilvēki visu laiku skūpstās. Bet, ja viņi piekūst skūpstīties, tad vienalga grib būt kopā un vienkārši sarunājas.

— Mīlestība ir tas, ko var ievērot istabā Ziemassvētku laikā, ja pārstāj izpakot dāvanas un ieklausās.

— Ja jūs vēlaties iemācīties mīlēt, tad jums jāsāk draudzēties ar cilvēku, kuru jūs ienīstat. (*Mūsu planētai ir vajadzīgi tādi cilvēki, kā šī meitenīte*)

— Mīlestība – tas ir tad, kad tu saki zēnam, ka tev patīk viņa kreklis un viņš to valkā katru dienu.

— Mīlestība – tas ir tad, kad vecenīte un vecītis turpina draudzēties, kaut arī viens par otru ļoti daudz ko zina.

— Kad es uzstājos uz skatuves, man bija bail. Es skatījos uz cilvēkiem zālē un ieraudzīju, kā tētis man smaida un māj ar roku. Viņš bija vienīgais, kurš tā darīja. Jo viņš mani mīl. Es vairs nebaidījos.

— Mīlestība – tas ir tad, kad mamma tētim atdod pašu garšīgāko vistas gabaliņu.

— Mīlestība – tas ir tad, kad mamma redz tēti nosvīdušu un netīru, un vienalga viņam saka, ka viņš ir skaistāks par Bredu Pitu.

— Es zinu, ka mana vecākā māsa mani mīl, jo viņa man atdod savas lietas, un tādēļ viņai nākas iet uz veikalu un pirkt sev jaunas.

— Kad tu kādu mīli, tu mirkšķini acis un no tavām skropstām birst zvaigznes.

— Mīlestība ir tad, kad kāds tev dara pāri un tu dusmojies, bet nekliedz uz viņu, jo zini, ka viņam tas būs nepatīkami.

— Ja jūs kādu nemīlat, nevajag teikt: “Es tevi mīlu”. Bet, ja mīlat, tad to vajag teikt ļoti bieži. Bet cilvēki to aizmirst.

— Mīlestība ir tad, kad tavs kucēns laiza tev seju pat tad, kad tu visu dienu viņu esi atstājis vienu mājās.

[/http://www.wiolife.ru](http://www.wiolife.ru) Tulk.Ginta FS/

☺ ☺ ☺ Mācītājs, kas gudrāks par Einšteinu

Pēc sprediķa pie mācītāja pienāk kāds no draudzes locekļiem un saka:

“Mācītāj, jūs laikam esat vēl gudrāks par Einšteinu!”

Mācītājs, sajuties pagodināts, priecīgi atbild:

“Ja?! Paldies!”

Bet nu laikam ejot Dieva vārda kalps kļūst arvien nemierīgāks, jo nevar saprast par ko tieši viņu tā pagodina.

Tad nu pirms nākamā dievkalpojuma mācītājs paaicina sānis šo draudzes locekli un prasa kāpēc šis tā viņu salīdzinājis ar Einšteinu.

Baznīcēns viņam vaļširdīgi atbild:

“Redziet, mācītāja kungs, Einšteinu ir grūti saprast, bet jūs vispār nevar saprast!”

